

R5677

“These Things” That We must Do

“இவைகளை” நாம் செய்ய வேண்டும்

“இவைகளை செய்தால், நீங்கள் ஒருக்காலும் இடறி விழுவதில்லை.” 2 பேதுரு 1:10

வேதாகமத்தில் மேலே சொல்லப்பட்ட வசனத்திற்கு முன்பதாக உள்ள பகுதியில் அப்போஸ்தலர் பரிசுத்த ஆவியின் கணிகளை நமது இருதயத்தில் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்றும் அதன் மூலமாக வாழ்க்கையிலும் அதாவது வார்த்தை, செயல் மற்றும் எண்ணம் ஆகியவைகளிலும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்றும் கூறுகிறார். இந்த காரியத்தில் அவரது புத்திமதியை கேட்டு இந்த குணங்களை ஒவ்வொன்றாக சேர்த்து அவர்களது கிறிஸ்தவ குணலட்சணங்களை பெருக்குபவர்கள் “ஒருக்காலும் இடறி விழுவதில்லை” என்று, தான் எடுத்துக் கூறியவைகளின் முக்கிய கருத்துக்களை சுருக்கமாகக் கூறுகிறார். சில சோதனைகளில் விழுந்து போகக் கூடிய சபாவம் இருக்கும் என்று இது அர்த்தப்படுத்துகிறது. இந்த சோதனைகளில் விழாமல் நிற்பதற்கு இந்த குணலட்சண அபிவிருத்தி ஒவ்வொருவருக்கும் அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகையால், எல்லா சோதனைகளிலும் விழாமல் நிற்பவர்களுக்கு, “நம்முடைய கர்த்தரும் இரடகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின்னுடைய நித்திய ராஜ்யத்துக்குட்படும் பிரவேசம் உங்களுக்குப் பரிபூரணமாய் அளிக்கப்படும்” என்று அப்போஸ்தலர் உறுதிப்படுத்துகிறார். இதற்காகவே, இதில் பங்கு பெறவே கர்த்தருடைய அனைத்து ஜனங்களும் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அறிவின் கண்களில் ஒளியைப் பெற்றிருக்கிற நாம் அப்போஸ்தலரின் போதனைகளின் பலத்தையும் விவேகத்தையும் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. எனினும் இவைகளெல்லாம் காரண காரிய முறையில் அதிகமாக போதிக்கப்படவில்லை. இருண்ட யுகத்தின் தப்பறைகள் அப்போஸ்தலர்களின் போதனைகளை தடைசெய்து ஒன்றியில்லாததாக்கிவிட்டிருக்கின்றன. கடந்த காலத்தின் விசுவாச கோட்பாடுகள் எல்லாம் மிகவும் சொற்பமானவர்கள் மட்டுமே இரடசிக்கப்படுவார்கள் என்றும், உலகத்தின் மற்ற ஜனங்கள் எல்லாம் நித்திய சித்திரவதையிலும் சொல்லொனா துயரத்திலும் விடப்படுவார்கள் என்றும் கூறுகின்றன. உலகில் அநேகர் இதை சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அது நம்ப முடியாததாகவும் இருக்கிறது. தங்கள் சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக் கொள்வோம் என்கின்றனர். தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருந்த மற்றவர்கள், அநேகரை நித்திய ஆக்கினையி - ருந்து தங்களால் முடிந்தவரை அதிகப்படியானவர்களை காக்க வேண்டும் என்று மூர்க்கமாக முயற்சிக்கிறார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பையோ அல்லது சபை பிரிவையோ சேராமலோ ஒரு குறிப்பிட்ட வகையான ஞானநானத்தை பெறாமலோ, பாவத்தைவிட்டு மனந்திரும்பாமலோ இருந்தால் அவர்கள் நிச்சயமாக இந்த வாழ்க்கைக்குப் பிறகு நித்திய மற்றும் சொல்லொனா துன்பத்தில் இருப்பார்கள் என்று நம்பினார்கள்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு எண்ணத்துடன் அவர்கள்

தேவனுடைய வசனம் உண்மையிலேயே என்ன போதிக்கிறது என்பதை சரியாக படிக்க முடியாமல் மிகவும் சுறுசுறுப்பாக இருப்பதால், உலகத்தை இரடசிக்க தங்களது சொந்த திட்டங்களை கைக்கொண்டதில் எந்தவித விசித்திரமில்லை, தவறான நம்பிக்கை கொண்டு ஏமாறுகிற இப்படிப்பட்ட சிலர், ஆத்துமாவை இரடசிக்கிற வேலை என்று அவர்கள் கூறிக்கொள்கிற வேலையில் அவர்கள் மிகவும் சுறுசுறுப்பாக இருப்பதாக காணப்படுகிறார்கள். இது அறிவுக்கேற்றபடி இல்லாதிருந்தாலும், அவர்களது இந்த தைரியத்தையும் வைராக்கியத்தையும் கண்டு வியக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. அவர்கள் முன்னால் கூறியது உண்மையாயிருந்தால், ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் உலகத்தை இரடசிக்க வேகமாக போகவேண்டும்.

நமது வீட்டிற்கு கொஞ்ச தூரத்தில் ஒரு தீ விபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். தீயணைப்புத் துறை அங்கு வரமுடியாமல் இருக்கிறது. நமக்கு அந்த தீயினால் எந்தவித ஆபத்தும் இல்லை. ஆனால் நூற்றுக்கணக்கானோர் அந்த தீ விபத்தில் சாகும் ஆபத்து இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் ஒருவர் வந்து “நாம் பைபிள் ஆராய்ச்சி பண்ணலாம், வாருங்கள்” என்று அழைத்தால், நாம் “நிச்சயமாக முடியாது, தீயில் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற அநேகரை நாம் காப்பாற்ற வேண்டும். இல்லையென்றால் அவர்கள் இறந்துவிடுவார்கள்” என்று பதிலளிப்போம், வேறு எந்த வேலையையும் செய்யாமல் ஆபத்தில் இருக்கிற உயிர்களை காப்பாற்ற நாம் தூரிதமாகவும் தீவிரமாகவும் ஈடுபடுவோம்.

அநேக கிறிஸ்தவர்களின் போதனைப்பற்றிய குழப்பம்

உலகமானது அதிசீக்கிர ஆபத்தில் இருப்பதாகவும், அக்கினியில் மரிக்காமல், அவி யாத அக்கினியில், நித்தியமாக யுகாயுகமாக வெந்து கொண்டேயிருக்கக் கூடிய, நினைத்துப்பார்க்க இயலாத மகா அச்சத்திலும் பயத்திலும் இருப்பதாக பெரிய சத்துருவாகிய சாத்தான் அநேக கிறிஸ்தவர்களின் மனதில் பதிய வைத்திருக்கிறான். ஆகையால் ஆத்துமாக்களை நித்திய ஆக்கினையி-ருந்து காப்பதற்கு சாத்தானின் மேல் கற்பனையான ஒரு தாக்குதல்-ல் கிறிஸ்தவர்களை அவன் ஈடுபட வைத்திருக்கிறான். நமது கண்கள் திறக்கப்பட்டு, இப்படிப்பட்ட ஒரு ஏற்பாடு புறஜாதிகளுக்கோ அல்லது வேறு யாருக்கோ கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை நாம் காணும் வரை, தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவியை நாம் அப்பியாசப்படுத்த முடியாது, தேவனுடைய ஏற்பாடுகளை நாம் புரிந்துகொள்ளும்போது, ஒவ்வொன்றும் நமது மனக் கண்களுக்கு முன்பாக மாறுகிறது. தேவன், புறஜாதிகளுக்கும் மற்றும் எல்லாருக்கும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார் என்பதை நாம் காணும்போது, “என்ன வந்தாலும், விசுவாசமானது தேவனிடம் திடமான நம்பிக்கை வைக்கும்” என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளுவோம். சபை வகுப்பாரின் இரடசிப்புக்காக நாம் தேவனுடன் ஒத்துழைப்பதே

கிறிஸ்தவனின் வேலை என்று நாம் காண்கிறோம். நித்திய ஆக்கினையி-ருந்து இரட்சிக்க அல்ல, மரணத்தி-ருந்து இரட்சிக்கவும், வரவிருக்கிற கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்தில் அவருடன் மகிமையின் சுதந்தரத்தை பெற்றுக்கொள்ளவும் நாம் ஒத்துழைக்கவேண்டும். இந்த மாபெரும் வேலை சவிசேஷ யுகத்தில் ஒரு ஒழுங்கான முறையில் முன்னேற்றமடைந்து வருகிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம்.

ஒரு க-யாண விருந்து மூலமாக தேவன் ஏற்பாடு செய்திருக்கிற கிறிஸ்துவுடன் சபையின் ஆசீர்வாதமான இணைப்பு சீக்கிரத்தில் நிறைவேறும். அதன்பிறகு, வானங்களின் கீழாக ஸ்தாபிக்கப்படயிருக்கிற இராஜ்யத்தில் சபையானது கிறிஸ்துவின் மணவாடியாக அவருடன் இருந்து, விழுந்து போன மனுக்குலத்தை, ஆதாமின் முழு சந்திதியினரையும் உயர்த்தி இரட்சிக்கும் ஆசீர்வாதமான சந்தர்ப்பத்தை பெறும். ஆதாமினால் இழந்த, இயேசு தமது சிலுவையின் இரத்தத்தால் மீட்டுக் கொண்ட மகிமையின் நிலையை விருப்பமுள்ள மாணிடர்களுக்கு திரும்ப கொடுக்கிற வேலையை பெறும். தேவனுடைய ஆச்சரியமான இரட்சிப்பின் திட்டத்தில் எல்லாரும் இருக்கிறார்கள் என்பதை உணரும்போது எவ்வளவு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இந்த கிருபையான திட்டம் உயிரோடு இருக்கிறவர்களுக்கு மாத்திரம் அல்ல. கல்லறைக்கு போயிருக்கிற அனைவருக்குமானதாக இருக்கிறது! நமது புரிந்து கொள்ளுத-ன் கண்கள் மூலமாக அறிவைப் பெற்று, மாயைகள் நமது மனத்தி-ருந்து முற்றிலுமாக நீக்கப்பட்டு, உலகத்தோற்றத்திற்கு முன்னேயிருந்து தேவன் திட்டமிட்டிருந்த அழகான, ஆச்சரியமான காரியங்களை காண்பதற்கு நமது விவேகத்தை பயன்படுத்த ஆரம்பித்திருக்கிறோம்.

பரிசுத்தமாகுதலின் போதனை அநேகரிடம் இல்லை

முதலாவதாக நாம் நம்மிடத்தில் கவனிக்க வேண்டியது நமது பரிசுத்தமாகுதலாகும். “நீங்கள் பரிசுத்தமுள்ளவர்களாக வேண்டும் என்பதே (உங்களைப்பற்றிய) தேவனுடைய சித்தமாயிருக்கிறது.” “உலகத்தின் இரட்சிப்பு நமது தாழ்ந்த மாமசீக முயற்சியைப் பொறுத்தே இருக்கிறது என்று நாம் நினைத்தபோது, வேதாகமத்தை நாம் படிக்கவோ அல்லது நமது பரிசுத்தமாகுதலைப்பற்றி சிந்திக்கவோ நமக்கு நேரம் கிடைக்கவில்லை. உண்மையிலேயே பரிசுத்தமாகுத-ன் சிந்தை பெரும்பாலான கிறிஸ்தவ ஊழியக்காரர்களில் மனதி-ருந்து மங்கிப்போயிற்று. ஏனெனில் இந்த போதனையின் முக்கியத்துவத்தை வற்புறுத்துவது, ஒரு கிறிஸ்தவன் தன்னை மத வைராக்கியமுள்ளவன் என்பதை அடையாளப்படுத்துவதற்கு அவசியமானது. பரிசுத்தமாகுதல் சபைக்கான தேவனுடைய திட்டமாக இருக்காது என்று ஒதுக்கி வைத்தவர்கள் உண்மையிலேயே சொற்பமானவர்களாக இருப்பார்கள் என்பது ஒரு பொதுவான எண்ணமாகக் காணப்படுகிறது. சத்தியத்தை விட்டுவிடக்கூடிய அநேகர், மிகக்கொடிய பாவங்கள் செய்தவர்கள் மட்டும் தான் நித்திய ஆக்கினையை அடைவார்கள் என்றும் மற்றவர்கள்

எப்படியாவது பரலோகத்திற்கு செல்வார்கள் என்றும் நினைத்தனர். ஒருவன் ஒரு கொலைகாரனாகவோ, சட்டங்களுக்கு கீழ்ப்படியாதவனாகவோ அல்லது இழிந்த குணமுடையவனாகவோ இல்லாமல் மரித்தால் அவன் எப்படியாவது இரட்சிக்கப்படுவான் என்கிற எண்ணம் ஜனங்களிடையே தற்காலத்தில் அதிகமாக பரவி வருகிறது.

“ஒருவன் எந்தவித பரிசுத்தமில்லாமல், பரலோகத்திற்குள் நுழைய முடியுமென்றால், அதுதான் மிக மேன்மையானது. இதுதான் அந்த எண்ணம், “பெரிய இடத்தை பிடிக்கவேண்டும் என்று முயற்சிக்காதே. பரலோகத்தில் பிரதானமான இடங்களில் ஒன்றை பிடிப்பதற்கு முயற்சி செய்யாதே. தாழ்ந்த இடத்தைப் பிடித்துக்கொள்” - ஒருவேளை வாசல்வழியாக ஊர்ந்து செல்! இப்படியாக அநேக ஜனங்களும் அவர்களது நண்பர்களும் பரலோகத்திற்கு செல்வார்கள் என்று நம்பிக்கை கொள்ள முயற்சித்திருக்கிறார்கள். நமது கத்தோ-க்க நண்பர்கள் கொஞ்ச காலம் உத்திரிக்கும் ஸ்தலத்திற்கு செல்ல வேண்டும் என்று போதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மற்றவர்கள் எல்லாரும் உடனே பரலோகத்திற்கு செல்வார்கள் என்று நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறார்கள். பரிசுத்தமாகுதல் என்ற கருத்து, நமது கர்த்தரைப் போல நாமும் பரிசுத்தமாகவேண்டும் என்பது, இயேசுவின் அடிச்சுவட்டில் நடப்பது என்பது வேத போதனை அல்ல என்பது அவர்களது எண்ணம். அவர்கள் வேதாகமத்தின் போதனையை அறியாததால் அது வேதத்தின் போதனை என்று கவனிக்கவில்லை. அவர்கள் இடுக்கமான வாசல் வழியாக செல்ல விருப்பங்கொள்ளாமல் மாமசத்திற்கு மிகவும் விருப்பமான, விசாலமான, சுலபமான வழியில் செல்ல விரும்புகிறார்கள். தேவன் ஒவ்வொருவரையும் தீயில் போட்டு வாட்டுவார் என்று அவர்களால் நம்ப முடியவில்லை. ஆனால் புற ஜாதியினரையும் மிகவும் மோசமான குணமுள்ள கிறிஸ்தவர்களையும் தீயில் போட்டுவதில் நிச்சயமாக தேவன் திருப்தியடைவார் என்று நம்புகிறார்கள்.

நமது “புத்தியுள்ள ஆராதனை”

வேதாகமம் எதை “புத்தியுள்ள ஆராதனை” என்று கூறுகிறது என்பதை கண்டுபிடிக்க முயற்சிசெய்யாமல், எது புத்தியுள்ள ஆராதனை என்று அவர்களுக்கு தோன்றுகிறதோ, அதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரிய அப்போஸ்தலராகிய பவுல் ரோமாபுரியிலுள்ள சபைக்கு எழுதிய அவரது நிரூபத்தில், “அப்படியிருக்க, சகோதரரே, நீங்கள் உங்கள் சரீரங்களைப் பரிசுத்தமும், தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவப-யாக ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று, தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக் கொள்கிறேன். இதுவே நீங்கள் செய்யத்தக்க புத்தியுள்ள ஆராதனை” என்று கூறுகிறார். (ரோமர் 12:1) இந்த தப்பறையான எண்ணங்களையும் கருத்துக்களையும் நீக்கிவிட்டு தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவியை பெறும் பொழுது, தேவனுடைய ஆச்சரியமான திட்டங்களையும், அவரது அன்பு, நீதி, ஞானம், வல்லமையையும், அவரது பிள்ளைகளைப்பற்றிய அவரது நோக்கங்களையும், அடுத்து இந்த உலகத்திற்கான அவரது

ஏற்பாடுகளையும், அதிகமாக நாம் பார்க்க ஆரம்பிப்போம்.

உள்ளத்தில் வெளிச்சம் தோன்றவும், தேவனுடைய கிருபையான இரட்சிப்பின் திட்டத்தின் கணநேர காட்சியை காணவும் ஆரம்பிக்கும் போது, சுயநலம் உள்ளவர்களும் நன்றியறியாதவர்களாய் இருப்பவர்களும் பெரிய உலகத்தனத்திலே விழக்கூடிய ஒரு ஆபத்து இருக்கிறது. மேலும் அவர்கள் ஆவியின் கனிகளின் அபிவிருத்திக்காக வேதாகம ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடவும் மாட்டார்கள். இதையெல்லாம் பிற்காலத்தில் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று தொழி-லும், பணம் பண்ணுவதிலும் சந்தோஷம் முதலானவைகளிலும் மிகவும் ஆழ்ந்து ஈடுபடுவார்கள். ஆனால் மற்றவர்களோ அதற்கு மாறாக, யுகங்களைப்பற்றிய தேவனுடைய மகிமையான திட்டங்களையும் வெளிப்படுத்திய அவரது அன்பிற்கும் தயவிற்கும் தங்களது மனப்பூர்வமான நன்றியை செலுத்துவதற்கு விரும்புவார்கள். மேலும் தாங்கள் செய்ய வேண்டியது மற்றும் தேவனுடைய சித்தம் என்ன என்பதை அறிந்துகொள்ள நாடுவார்கள். மேலும் அவர்கள் “தேவன் தமது எந்த சிருஷ்டியையும் நித்தியமாய் வேதனைப்படுத்துவதற்கு அவர் அப்படிப்பட்ட ஒரு பேய் அல்ல என்றும், எல்லாருக்கும் மிகவும் ஆச்சரியமும் அன்பும் உடைய ஒரு திட்டத்தை அவர் வைத்திருக்கிறார். இது எல்லா வழிகளிலும் அவருக்கு ஊழியம் பண்ண விரும்பும்படி செய்கிறது” என்றும் கூறுகிறார்கள். அப்போஸ்தலர் பவுல் கூறுவது போல, சத்தியமானது, “கெட்டுப்போகிறவர்களுக்குள்ளே மரணத்திற்கேதுவான மரண வாசனையாகவும், இட்சிக்கப்படுகிறவர்களுக்குள்ளே ஜீவனுக்கேதுவான ஜீவ வாசனையாகவும்” இருக்கிறது. மேலும் இது உண்மையான மன உணர்வை வெளிப்படுத்துகிறது. (2 கொரி 2:16)

இந்த “தீங்கு நாளில்” கிறிஸ்தவனுக்கு தேவையானது

இப்படியாக அதன் அன்பில் சத்தியத்தை பெற்றுக்கொள்ளுகிறவர்கள் வேதத்தின் மாணவர்களாக ஆகிறார்கள். அவர்கள் வேதத்தை ஆராய்வதினால், உண்மையான சபையின் ஒவ்வொரு அங்கமும் எப்படி சத்தியத்தினால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவேண்டும் என்பதையும் “ஒளியிலுள்ள பரிசுத்தவான்களுடைய சுதந்திரத்திலே பங்கடைவதற்கு நம்மை தகுதியுள்ளவர்களாக்குகிறது” என்பதையும் கற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். சபையானது, தேவனுடைய பரிசுத்தவான்களாகும்படி இப்பொழுது அழைக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் உலகத்தி-ருந்து பிரிக்கப்பட்டவேண்டும் என்பதையும், ஆசீர்வாதத்திலும், மிகவும் சமீபமாயிருக்கிற யுகமாகிய ஆயிர

வருட யுகத்தில் அகில உலகத்தையும் உயர்த்துவதில் கிறிஸ்துவின் உடன் சுதந்தரராக வேண்டும் என்பதையும் உணருகிறது. இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அப்போஸ்தலர் கூறுகிற புத்திமதியாவது: “உங்கள் விசுவாசத்தோடே தைரியத்தையும், (மனோபாவம்) தைரியத்தோடே ஞானத்தையும், ஞானத்தோடே இச்சையடக்கத்தையும் (சுயகட்டுப்பாடு) இச்சையடக்கத்தோடே பொறுமையையும், பொறுமையோடே தேவ பக்தியையும் தேவபக்தியோடே சகோதர சிநேகத்தையும் சகோதர சிநேகத்தோடே அன்பையும், (அகில உலகத்துக்கான, இன்னும் நமது சத்துருக்களுக்கான பரந்த, பெருந்தன்மையான அன்பு) கூட்டி வழங்குங்கள்.” 2 பேதுரு 1:5-7

மேலும் அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: “இவைகள் உங்களுக்கு உண்டாயிருந்து பெருகினால், உங்களை நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை அறிகிற அறிவிலே வீணரும் (மந்தமாக) கனியற்றவர்களுமாயிருக்கவொட்டாது.” இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தங்களை தேவனுடைய பிள்ளைகளாக கூறிக்கொள்ளுகிறவர்களின் மேல் உலகத்தின் ஆவியின் மாறுபாடான விளைவுகளை காண்பிக்கிறார், அதாவது வேத ஆராய்ச்சியையும் அதற்கு இசைந்திருப்பதையும் ஒதுக்குகிறதற்கான விளைவை காண்பிக்கிறார். அவர் கூறுகிறதாவது: “இவைகள் இல்லாதவன் எவனோ, அவன் முன்செய்த பாவங்களற தான் சுத்திகரிக்கப்பட்டதை மறந்து கண் சொருகிப்போன குருடனாயிருக்கிறான்.” பிறகு எல்லாருக்கும் அவர் கூறுகிற புத்திமதியாவது: “ஆகையால் சகோதரரே, உங்கள் அழைப்பையும் தெரிந்துகொள்ளுதலையும் உறுதியாக்கும்படி ஜாக்கிரதையாயிருங்கள், இவைகளைச் செய்தால் நீங்கள் ஒருக்காலும் இடறிவிழுவதில்லை. இவ்விதமாய், நம்முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய நித்திய ராஜ்யத்துக்குட்படும் பிரவேசம் உங்களுக்கு பரிபூரணமாய் அளிக்கப்படும்.” (2 பேதுரு.1:8-11)

“தேவனுடைய முழு சர்வாயுத வர்க்கத்தின்” அவசியம்

தேவனுடைய சித்தத்தை அறிந்து அதன்படி செய்ய நாடுவதின் மூலம், தேவனுடைய பிள்ளைகள் விசுவாசிகளுக்கான மகிமையின் சுதந்தரத்திற்காக தங்களை தாங்களே தயார்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். குணலட்சண அபிவிருத்தியினால் பலப்பட்டவர்கள் கர்த்தர் எப்படிப்பட்ட சோதனைகளை அனுமதித்தாலும், அவர்கள் விழுந்துபோகமாட்டார்கள். அப்போஸ்தலர் பவுல் எபேசியருக்கான தனது நிரூபத்தில் “தீங்கு நாளில்” நிலைநிற்கிற சிலரைப்பற்றி கூறுகிறார். அநேகர் அந்த நாளிலே நிலை நிற்கமாட்டார்கள் என்றும் கூறுகிறார்.

நிலைநிற்க விரும்புகிறவர்கள் “தேவனுடைய சர்வாயுதவர்க்கத்தையும்” தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். கிறிஸ்தவ ஆயுதங்களில் ஒவ்வொன்றும் அத்தியாவசியமானதாக இருக்கும். முழு சர்வாயுதவர்க்கத்தையும் தரித்துக் கொண்டவர்கள்தான் அந்த நாளின் பலமான தாக்குதலுக்கு தயாராயிருப்பார்கள்.

“தீங்கு நாள்” எப்பொழுது வரும் என்பதை கர்த்தர் அப்போஸ்தலருக்கு வெளிப்படுத்தவில்லை. அந்த நாள் எதிர் காலத்தில் வரும் என்பதை அறிந்திருந்தார்கள். ஆனால் எவ்வளவு காலத்திற்கு பிறகு என்பதை அறியாதிருந்தார்கள். அவர்களது மரணத்திற்கு முன்பாக அதை அவர்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. அவர்களில் சிலர், தற்கால சரீரத்தை மரணத்தில் நீக்கிவிட்டு, முதலாம் உயிர்த்தெழுத-ல் எழுந்திருப்போம் என்று எதிர்பார்த்ததாக கூறினார்கள். மேலும் அவர்கள் கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை இன்னும் கொஞ்ச காலத்தில் வரும் என்று நம்பினார்கள். குறித்த காலம் வரும் வரை, கர்த்தரின் நாளின் சரியான நேரத்தை தமது பிள்ளைகளுக்கு வெளிப்படுத்தாமல் இருப்பது தேவனுடைய திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. ஆனால் தீங்கு நாள் வரும் போது, ஜாக்கிரதையுடன் அவர்கள் சர்வாயுதத்தை தரித்துக் கொண்டால் அவர்கள் நிற்கத்தக்கதாக தேவையானவைகளை அவர் வழங்குவார்.

இப்போது நாம் அந்த “தீங்கு நாளுக்கு” வந்திருக்கிறோம். நமக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள அவசரமான செய்தியாவது: “தேவனுடைய சர்வாயுத வர்க்கத்தை தரித்துக் கொள்ளுங்கள்.” பெரிய பரிசை வரும்போது நீங்கள் நிற்கத்தக்கதாக உங்களை தயார்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்! தயாராகுங்கள்! இப்போதிருக்கிற இந்த “சோதனை காலத்திற்கு,” “இந்த சோதனை நாளுக்கு” தயாராவதற்கு ஆயுதத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியும், ஆவியின் ஒவ்வொரு கணியும் அவசியமானதாக இருக்கிறது. ஆகையால் இவைவெல்லாம் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக சேர்க்கப்படவேண்டும். எபேசியர் 6:13-18; 2 பேதுரு 1:4-11; கலாத்தியர் 5:19-26 படிக்கவும்.

ஏன் ஆயிரக்கணக்கானோர் விழுந்து போகிறார்கள்

“உன் பக்கத்தில் ஆயிரம் பேரும், உனது வலது புறத்தில் பதினாயிரம் பேரும் விழுந்துபோவார்கள்” என்று வெகு காலத்திற்கு முன்னுரைக்கப்பட்ட காலம் இதுதான். இவர்களெல்லாம் ஏன் விழவேண்டும்? ஏனெனில் குணலட்சணத்தின் அபிவிருத்தியின் அவசியத்தை அவர்கள் அசட்டை செய்கிறார்கள்; தேவனுடைய சர்வாயுத வர்க்கத்தை தரித்துக்கொள்ள தவறிவிட்டார்கள். பாபிலோன் மற்றும் உலகத்தின் ஆவியினாலும், நம்முடைய சத்துருவானவனின்

மாயையின் கீழும் அவர்களது சிந்தையில் மாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் நேர்த்தியான ஆலயம் கட்டவோ அல்லது புற ஜாதிகளுக்காகவோ நிதி திரட்ட முயற்சித்திருக்கிறார்கள்; பேர் சபையின் களியாட்டங்களிலும் பொழுதுபோக்கு நிகழ்ச்சிகளிலும் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; தங்களது சொந்த குணலட்சணத்தை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டியதின் அவசியத்தை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளவில்லை. கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்தில் நுழைவதற்கு தேவனுடைய வசனத்தின் போதனைக்கேற்ப குணலட்சணத்தை வளர்ப்பதின் அவசியத்தை உணரவில்லை. ஆகையால்தான் இவர்களெல்லாம் நம்மைச் சுற்றி விழுகிறார்கள்.

அப்போஸ்தலரின் காலத்தில் தேவனுடைய சர்வாயுதவர்க்கமும் அவசியமாக இருந்திருக்குமானால், தற்காலத்தில் இன்னும் அதிக அவசியமுள்ளதாக இருக்கிறது. நமக்கு தேவையானது எல்லாம் நீதியென்னும் மார்க்கவசத்திலும், விசுவாசம் என்னும் கேடகத்திலும், இரட்சணியம் என்னும் தலைச்சீராவிலும், சிவிசேஷத்திற்குரிய ஆயத்தம் என்னும் பாதரசைசியிலும், தேவ வசனமாகிய ஆவியின் பட்டயத்திலும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. சத்தியம் என்னும் கச்சை நமது அரைக்கு அவசியமாயிருக்கிறது. இப்படியாக கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் அறிவிலும், கிருபையிலும் அனுதினமும் வளர்வதற்கும், கர்த்தரோடும் அவரது வீட்டோடும் நமது முக்கியமான உறவை பாதுகாக்கவும் நம்மால் சாத்தியமாகிறது.

“கடைசி நாட்களில்” அப்போஸ்தலர் கூறியதாவது, “கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவ பக்தியாய் நடக்க மனதாயிருக்கிற யாவரும் துன்பப்படுவார்கள்.” ஆகையால் கர்த்தரிடத்தில் முழுவதும் நம்பிக்கை வைக்கவும், விசுவாசத்தில் முழுவதும் நிலை நிறுத்தப்படவும் அவசியமாகிறது. நம்மை தற்காத்துக் கொள்ளவும். மற்றவர்களை பாதுகாக்கும் ஊழியத்திற்கும் தயாராகும்படிக்கும் நல்ல கருக்குள்ள ஆவிக்குரிய பட்டயத்தை நாம் கையில் வைத்திருப்போமாக, நமது மாம்சீக பலவீனங்களைக் குறித்தும், துன்பங்கள் குறித்தும் நாம் தொடர்ந்து எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும். அதன் மூலம் வெற்றிகரமான போராட்டம் பண்ணி, கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்திலும் அவரது கிரீடத்திலும் இப்படியாக பங்கு பெறுவோம்.

“ஆபத்துக் காலத்தை நான் நெருங்குவதால், உம்மில் எனது விசுவாசம் பெருக கட்டளையிடும்; சுற்றிலும் ஆயிரம்பேர் விழும்போது, என்னை பூரண சமாதானத்தில் வையும். என் அடைக்கலமே! என் கோட்டையே, என்னிடத்தில் அன்பாயிரும்!”